

Подзаконски акт - правилник
Члан 115.

Министар у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона доноси следеће подзаконске акте:

- 1) Правилник о условима за проглашавање туристичког мјеста (члан 13. став 3);
- 2) Правилник о условима за опремање пословног простора агенције (члан 23. став 6);
- 3) Правилник о облику и садржају уговора о организацији екскурзије (члан 29. став 9);
- 4) Правилник о облику и садржају идентификационог кода агенције (члан 38. став 12);
- 5) Правилник о:

1. програму и начину полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича за подручје Републике,

2. садржају и начину вођења евиденције лица која су положила испит за туристичког водича и садржај увјерења о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича и

3. облику и садржају легитимације и ознаке туристичког водича (члан 44. став 3. т. 1), 2) и 3));

6) Правилник о минимално-техничким условима за обављање рафтинга као туристичке услуге са спортско-рекреативним активностима (члан 58. став 4);

7) Правилник о условима за пружање услуга на купалиштима и базенима, садржају купалишног реда, правила коришћења купалишта, односно базена и процјени ризика (члан 62. став 4);

8) Правилник о садржају и начину истицања туристичке сигнализације (члан 88. став 4) и

9) Правилник о садржају, изгледу и начину вођења евиденције у туризму (члан 90. став 4).

Подзаконски акти - примјена
Члан 116.

До доношења подзаконских аката утврђених овим законом примјењиваће се подзаконски акти донесени на основу Закона о туризму ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/11 и 67/13), осим ако нису у супротности са овим законом.

Престанак важења постојећег Закона
Члан 117.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о туризму ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/11 и 67/13).

Ступање на снагу Закона
Члан 118.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-457/17
27. априла 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

733

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УГОСТИТЕЉСТВУ

Проглашавам Закон о угоститељству, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој сједници, одржаној 27. априла 2017. године, а Вијеће народа 10. маја 2017. године констатовало да усвојеним Законом о угоститељству није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1395/17
10. маја 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН О УГОСТИТЕЉСТВУ

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови за обављање угоститељске дјелатности, врста угоститељских објеката, облици угоститељске дјелатности, категоризација угоститељских објеката, права и обавезе угоститеља, управни надзор и остала питања од значаја за област угоститељства.

Члан 2.

(1) Појмови који се употребљавају у овом закону имају следеће значење:

1) угоститељ је привредно друштво или предузетник који обавља угоститељску дјелатност,

2) угоститељска дјелатност је пружање угоститељских услуга смјештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака у угоститељским објектима, као и припремање хране и достављање корисницима за потрошњу на другом мјесту,

3) угоститељски објекат је функционално повезан, уређен и опремљен простор који испуњава прописане минимално-техничке, санитарно-техничке и хигијенске услове за пружање угоститељских услуга, односно за обављање угоститељске дјелатности,

4) угоститељски објекти за смјештај су објекти у којима се пружају угоститељске услуге смјештаја, исхране и пића и друге уобичајене услуге у угоститељству или само услуге смјештаја,

5) угоститељски објекти за исхрану и пиће су објекти у којима се припремају и услужују топла и хладна јела, пића и напаци или се услужују само пића и напаци,

6) кетеринг објекти су врста угоститељских објеката у којима се припремају оброци у централним јединицама за потрошњу на другом мјесту (у превозним средствима, на приредбама, свечаностима) и из којих се врши снабдијевање корисника том храном,

7) смјештајна јединица је опремљена просторија, односно скуп опремљених просторија (соба, апартман, хотелски апартман, студио апартман) или посебно уређен простор на отвореном (камп мјесто, камп парцела), унутар угоститељског објекта за смјештај, која се ставља на располагање кориснику,

8) категоризација угоститељских објеката је поступак утврђивања постигнутих стандарда у погледу уређења, опреме и услуге у угоститељским објектима за смјештај на основу којег се објекти исте врсте разврставају у различите категорије у зависности од нивоа постигнутих стандарда,

9) стандарди су услови и мјерила у погледу уређења и опремљености објекта, квалитета пружања услуга и претежног садржаја услуга и одржавања угоститељског објекта,

10) стандардна плоча је једнообразно димензионирана и садржајно одређена табла за означавање категорије или стандарда те врсте угоститељског објекта,

11) кетеринг услуга је услуга која подразумијева припремање јела, и/или посланица, и/или напитака у угоститељском објекту, по утврђеним стандардима, и достављање или достављање и услуживање на другом мјесту, и

12) хасап (НАССР) је систем анализе опасности и контролних тачака у процесу производње, дистрибуције и манипулације храном.

(2) Граматички изрази употријебљени у овом закону за означавање мушког и женског рода подразумијевају оба пола.

Члан 3.

Угоститељска дјелатност се обавља у угоститељским објектима за смјештај, угоститељским објектима за исхра-

ну и пиће, кетеринг објектима, покретним угоститељским објектима и у осталим врстама угоститељских објеката у складу са овим законом.

Члан 4.

(1) Не сматра се обављањем угоститељске дјелатности пружање услуга смјештаја, исхране и пића:

1) запосленима у одмаралиштима, установама друштвене бриге о дјецци, социјалним, културним, образовно-васпитним и здравственим установама, ако услуге пружају лица запослена у наведеним субјектима, односно ако пружање тих услуга нису повјерили угоститељу и ако се угоститељске услуге не пружају трећим лицима,

2) које за потребе својих чланова организују удружења образовно-васпитне установе, ако услуге пружају лица запослена у наведеним установама, односно ако пружање тих услуга нису повјерили угоститељу и ако се услуге пружају по нетржишним цијенама,

3) које за потребе својих чланова организују удружења, спортске, омладинске, хуманитарне, вјерске или друге организације у својим просторијама и

4) које за потребе запослених у току процеса рада које у сопственим просторијама организују привредни субјекти, предузетници, републички органи и органи јединице локалне самоуправе ако услуге пружају лица запослена у наведеним субјектима.

(2) Објекти, односно просторије, уређаји и опрема, као и лица која пружају услуге из става 1. овог члана морају испуњавати санитарно-техничке и хигијенске услове за угоститељски објекат, и то у дијелу простора у којем се те услуге пружају.

(3) Субјекти из става 1. овог члана дужни су тржишној инспекцији јединице локалне самоуправе доставити писмено обавјештење о започетом пружању услуга смјештаја, исхране и пића у року од осам дана од дана његовог доношења.

ГЛАВА II

УСЛОВИ ЗА ОБАВЉАЊЕ УГОСТИТЕЉСКЕ ДЈЕЛАТНОСТИ

Члан 5.

(1) Угоститељску дјелатност обављају привредна друштва која су уписана код надлежног регистарског суда у Регистар пословних субјеката за вршење угоститељске дјелатности, односно предузетници који су за обављање те дјелатности уписани у Регистар предузетника (у даљем тексту: угоститељи).

(2) Поједине врсте угоститељских услуга може пружати и физичко лице које није регистровано као предузетник, под условима прописаним овим законом.

(3) Угоститељску дјелатност под условима одређеним овим законом за угоститеља могу обављати:

1) удружења, спортске, омладинске, хуманитарне, вјерске или друге организације у својим пословним просторијама за трећа лица,

2) угоститељске образовне установе (угоститељске школе), као и установе студентског и ученичког стандарда у својим пословним просторијама за потребе трећих лица,

3) установе које обављају позоришну дјелатност у својим пословним просторијама и просторима, музеји и галерије које обављају музејску дјелатност, у својим пословним просторијама и просторима за потребе посјетилаца, односно трећих лица,

4) субјекти који управљају заштићеним подручјима и

5) правно лице које управља одмаралиштем, домовима или другима објектима за пружање услуга смјештаја и исхране својим запосленима може пружати и услуге смјештаја и исхране трећим лицима.

(4) Субјекти из става 3. овог члана дужни су да обављање угоститељске дјелатности упишу у регистар код надлежног суда.

Члан 6.

(1) Угоститељска дјелатност обавља се у угоститељским објектима који могу бити самосталне грађевинске цјелине или дио већих грађевинских цјелина у којима је обезбијеђена њихова функционалност.

(2) Угоститељски објекат мора испуњавати опште минимално-техничке услове у погледу уређаја, опреме, обезбијеђена електричне енергије, водоснабдијевања, збрињавања отпада, освјетљења објекта, гријања, вентилације и звучне изолације објекта, противпожарне услове, заштите на раду, заштите од пожара, заштите од буке, санитарно-техничке и хигијенске услове, као и остале прописане посебне минимално-техничке услове за пружање појединих врста угоститељских услуга у зависности од врсте угоститељског објекта.

(3) Угоститељски објекти који подлијежу обавезној категоризацији, поред општих и посебних минималних услова, морају испунити и услове којима се утврђују елементи за одговарајућу категорију угоститељског објекта.

(4) У зависности од врсте, угоститељски објекти морају обезбиједити просторије и простор за припрему и обраду хране, просторије и простор за услуживање гостију, просторије за личну хигијену гостију, помоћне просторије и просторе и смјештајне јединице.

(5) Угоститељски објекат у којем је обезбијеђено несметано кретање за лица са умањеним тјелесним способностима, поред услова прописаних овим законом, мора испуњавати и услове прописане законом из области планирања и пројектовања објеката за лица са умањеним тјелесним способностима.

(6) Изузетно од ст. 1, 2. и 3. овог члана, ако је угоститељски објекат смјештен у објекту који је проглашен као културно-историјски споменик или као непокретно културно добро, може одступити од општих и посебних минималних услова из овог закона ако би се њима нарушиле аутентичне вриједности споменика или добра, уз претходно прибављену сагласност органа надлежног за заштиту културно-историјских добара, у складу са посебним законом.

(7) Угоститељска дјелатност може се обављати и у објектима, просторијама и просторима у којима се обавља друга дјелатност, ако су за обављање угоститељске дјелатности испуњени законом прописани услови.

(8) Угоститељ у оквиру једног угоститељског објекта може обављати угоститељску дјелатност за више врста угоститељских објеката из члана 13. овог закона, уколико за сваку врсту испуњава услове прописане овим законом.

Члан 7.

(1) У угоститељским објектима, угоститељи могу обављати дјелатност трговине на мало дуваном и прерађевинама од дувана, трговине на мало штампом, сувенирима, производима из програма сопствене производње и домаће радиности, под условом да угоститељи који обављају такву дјелатност испуњавају услове одређене посебним прописима из области трговине.

(2) У угоститељским објектима, угоститељ поред угоститељских услуга може пружати и остале услуге, као што су услуге прања и хемијског чишћења, фризерске услуге, велнес услуге и остале услуге које су уобичајене у угоститељству.

(3) Приређивање игара на срећу у угоститељским објектима обавља се у складу са посебним прописима из области игара на срећу.

(4) За обављање угоститељске дјелатности на јавним површинама или љетним и зимским баштама угоститељи су обавезни да испуне услове у погледу изградње и уређења таквих простора.

(5) Надлежни орган јединице локалне самоуправе прописује услове у погледу изградње, изгледа и уређења јавних површина, љетних и зимских башти у којима се обавља угоститељска дјелатност.

Члан 8.

(1) За почетак рада угоститељског објекта морају да буде обезбијеђени простор, уређаји, опрема и услови у погледу запослених лица у складу са овим законом.

(2) Угоститељ организован као привредно друштво може да почне са обављањем дјелатности, да обавља дјелатности и да мијења услове њеног обављања када се код надлежног суда региструје за обављање угоститељске дјелатности у складу са законом којим се уређује регистрација пословних субјеката.

(3) Угоститељ организован као предузетник може да почне са обављањем дјелатности, да обавља дјелатности и да мијења услове њеног обављања када од надлежног органа јединице локалне самоуправе добије рјешење о регистрацији предузетника у складу са законом којим се уређује обављање занатско-предузетничке дјелатности.

(4) Надлежни орган из ст. 2. и 3. овог члана у поступку издавања рјешења из ст. 2. и 3. овог члана не провјерава правни основ коришћења пословног простора.

(5) Надлежни орган из ст. 2. и 3. овог члана дужан је да изда рјешење из ст. 2. и 3. овог члана у року прописаном законом којим се уређује регистрација пословних субјеката и законом којим се уређује обављање занатско-предузетничке дјелатности.

(6) Против рјешења из става 3. овог члана може се изјавити жалба Министарству трговине и туризма (у даљем тексту: Министарство) у року од 15 дана од дана достављања рјешења.

(7) Министар трговине и туризма (у даљем тексту: министар), уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије, правилником прописује услове који се односе на простор, уређаје и опрему угоститељских објеката.

Члан 9.

(1) Лице које у угоститељским објектима за смјештај врсте хотел и у угоститељском објекту за исхрану и пиће врсте ресторан, непосредно услужује госте (конобар) мора да испуњава посебне услове по питању стручног звања, и то да има најмање средњу стручну спрему угоститељског смјера - смјер конобар, угоститељски техничар или угоститељско-кулинарски техничар.

(2) Лице које у моменту ступања на снагу овог закона непосредно услужује госте (конобар), а нема одговарајућу средњу стручну спрему из става 1. овог члана, обавезно је да изврши преквалификацију или да заврши јавно-важећи програм за оспособљавање конобара у складу са законом који прописује образовање одраслих.

Члан 10.

Угоститељ је одговоран за штету проузроковану трећим лицима у случају неиспуњавања услова из члана 8. став 1. овог закона у складу са општим правилима одговорности за штету прописаним законом којим се уређују облигациони односи.

Члан 11.

(1) Приликом издавања рјешења из члана 8. ст. 2. и 3. овог закона пословно име угоститеља обавезно садржи ознаку врсте угоститељског објекта из чл. 12. и 13. овог закона за коју се издаје рјешење.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, угоститељски објекат може имати назив двије врсте угоститељских објеката, ако за сваку врсту угоститељског објекта испуњава услове прописане овим законом.

(3) Врста угоститељског објекта може се промијенити ако су испуњени услови прописани за пружање друге врсте услуге у угоститељском објекту.

(4) У смислу овог закона не сматра се пословним именом истицање назива објекта у којем физичка лица пружају врсте угоститељских услуга у складу са чланом 5. став 2. овог закона, а у вези са чл. 17. и 19. овог закона.

Члан 12.

(1) Здравствена установа која у обављању здравствене дјелатности користи природни фактор лијечења (гас, минерална вода, пелоид и друго) може да пружа и услуге смјештаја и исхране трећим лицима на начин прописан овим законом.

(2) Здравствена установа обавезна је да својим актом одреди врсту угоститељске услуге коју ће пружати, број и структуру смјештајних јединица у којима ће се пружати услуге смјештаја, као и да се дорегиструје за обављање угоститељске дјелатности.

(3) Здравствена установа пружа угоститељске услуге у објектима који испуњавају прописане опште минимално-техничке, санитарно-техничке и хигијенске услове за уређење и опремање угоститељских објеката према овом закону.

ГЛАВА III

ПОЈЕДИНИ ОБЛИЦИ УГОСТИТЕЉСКИХ УСЛУГА И ВРСТЕ УГОСТИТЕЉСКИХ ОБЈЕКТА

Члан 13.

Према врсти угоститељских услуга које се у објекту пружају, угоститељски објекти могу бити:

1) угоститељски објекти за смјештај у којима се корисницима услуга пружају услуге смјештаја, исхране и пића или само услуге смјештаја у објектима, као што су: хотел и подврсте хотела, мотел, туристичко насеље, камп, пансион, хостел, преноћиште, одмаралиште, апартман, кућа за одмор, соба за изнајмљивање и други објекти за пружање услуга смјештаја,

2) угоститељски објекти за исхрану и пиће у којима се корисницима услуга припремају и услужују топла и хладна јела, пића и напаци или само пића и напаци у објектима, као што су: ресторани, кафане, кафе-барови, ноћни клубови, послastiчарнице, објекти брзе хране, кантине, мензе и други објекти за пружање услуга исхране и пића и

3) кетеринг објекти у којима се припрема храна, пиће и напаци, по утврђеним стандардима ради услуживања и потрошње на другом мјесту.

Члан 14.

(1) У зависности од врсте објекта и нивоа услуге, кетеринг услуга се дијели на:

1) професионалну кетеринг услугу - кетеринг услуга коју пружају угоститељски објекти врсте кетеринг објекат и угоститељски објекат врсте ресторан који пружа кетеринг услуге и

2) повремену кетеринг услугу - кетеринг услуга коју пружају угоститељски објекти врсте: гостионица, пекотека, роштиљница или ћевабџиџица, пиџерија и послastiчарница.

(2) Угоститељски објекти из става 1. тачка 1) овог члана могу се бавити пружањем кетеринг услуга на основу уговора са наручиоцем услуга, на дужи период, и то за потребе исхране радника, дјецe у продуженом боравку, путника у превозним средствима и слично, те пружањем појединачних кетеринг услуга за потребе организованих скупова, као што су: свадбе, пријеми, банкети, рођендани и слични скупови.

(3) Угоститељски објекти за исхрану и пиће врсте ресторан који пружају професионалну кетеринг услугу морају испуњавати прописане услове за објекте из члана 13. став 3. овог закона.

(4) Угоститељски објекти из става 1. тачка 2) овог члана могу се повремено бавити пружањем појединачних кетеринг услуга за потребе организације мањих пословних пријема, рођендана и сличних пригодних догађаја, те припремати, искључиво из свог асортимана једноставна топла и хладна јела, или послastiце, или напитке и достављати их, или достављати и услуживати их на другом мјесту, уколико испуњавају услове прописане посебним прописима из области угоститељства.

Члан 15.

(1) Поједине угоститељске услуге могу се повремено и привремено пружати изван угоститељског објекта на сајмовима, вашарима, пригодним прославама, на другим јавним манифестацијама или на просторима намјенски уређеним за пружање угоститељских услуга, у складу са одредбама овог закона и прописима којима се уређује безбједност хране.

(2) Угоститељске услуге изван угоститељског објекта могу обављати само регистровани угоститељи, на одређени период у зависности од трајања манифестација из става 1. овог члана, односно за вријеме трајања сезоне.

(3) За пружање угоститељских услуга изван угоститељског објекта, на мјесту пружања услуга потребно је обезбиједити опште и посебне минимално-техничке услове, одговарајућу заштиту од сунца (уколико се угоститељске услуге пружају у простору за услуживање опремљеном столовима и столицама), прибор за прву помоћ и ценовник услуга.

(4) Угоститељ који пружа услуге изван угоститељског објекта дужан је да од надлежног органа јединице локалне самоуправе прибави одобрење за употребу и коришћење јавне површине.

(5) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије, правилником разрађује услове за обављање угоститељске дјелатности изван угоститељског објекта.

Члан 16.

(1) Поједине угоститељске услуге могу се пружати у покретном објекту који се премјешта из једног мјеста у друго и који испуњава опште и посебне минимално-техничке услове за пружање угоститељских услуга, као и услове прописане посебним прописима из области заштите становништва од заразних болести и заштите од пожара.

(2) У покретном објекту из става 1. овог члана могу се пружати услуге смјештаја, припремати једноставна топла и хладна јела, пића и напаци који се могу услуживати у посућу и прибору за виšekратну употребу, припремати јела у конфекционираним стању и оригиналној амбалажи, те услуживати храна припремљена на другом мјесту у оригиналном паковању и пиће и напаци у оригиналној амбалажи или на точење уз употребу амбалаже и прибора за једнократну употребу.

(3) У покретним објектима потребно је обезбиједити купе (кабину) за ноћење гостију (уколико се у покретном објекту пружају услуге смјештаја), прибор за прву помоћ и ценовник услуга.

(4) Угоститељ који пружа услуге у покретном угоститељском објекту дужан је да од надлежног органа јединице локалне самоуправе прибави одобрење за употребу и коришћење јавне површине.

(5) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије, правилником прописује начин пружања угоститељских услуга у покретном објекту и разрађује услове које морају да испуњавају ови објекти.

Члан 17.

(1) Угоститељ може пружати услуге смјештаја, исхране и пића у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање смјештајних капацитета до осам смјештајних јединица, односно 16 кревета на период до 30 дана.

(2) Изузетно, услуге из става 1. овог члана може пружати и физичко лице које није регистровано као предузетник, у објектима који су у његовом власништву или власништву његовог брачног или ванбрачног супружника, крвних сродника у правој линији до трећег степена сродства или у побочној линији до другог степена сродства уз њихову писмену сагласност за пружање угоститељских услуга у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање.

(3) Физичко лице из става 2. овог члана може да обавља угоститељске услуге смјештаја, припремања и услу-

живања исхране и пића у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање, без регистрације, код надлежног органа јединице локалне самоуправе, али под условом да закључи уговор о пружању услуга са туристичком организацијом, туристичком агенцијом или другим правним лицем које обавља угоститељску или туристичку дјелатност као претежну дјелатност.

(4) Физичко лице из става 2. овог члана дужно је да:

1) у кући за одмор, апартману и соби коју издаје туристима истакне прописану ознаку категорије,

2) одржава просторије и опрему и пружа услуге према прописаним стандардима за категорију куће за одмор, апартмана и собе која му је одређена рјешењем о категорији,

3) видно истакне цијене услуга које пружа и придржава се истакнутих цијена,

4) ако пружа услуге исхране и пића, осигура безбједност хране која је усклађена са посебним прописима из области безбједности хране, утврди нормативе хране и придржава се утврђених норматива,

5) води евиденцију гостију дневно и уредно,

6) дневно и уредно пријављује госта, односно пружену услугу туристичкој организацији, туристичкој агенцији или другом правном лицу и

7) уговор из става 3. овог члана достави Агенцији за посредничке, информатичке и финансијске услуге (у даљем тексту: АПИФ) ради његовог евидентирања.

(5) Туристичка организација, туристичка агенција, привредни субјекат или друго правно лице које обавља угоститељску или туристичку дјелатност као претежну дјелатност, са којим физичко лице има закључен уговор, дужни су да за пријављене госте и пружену услугу издају прописан рачун.

(6) Министар правилником прописује облик, садржај, мјесто и начин вођења евиденције гостију код физичког лица које пружа угоститељске услуге у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање.

Члан 18.

(1) Субјекти из члана 17. ст. 1. и 2. овог закона морају да испуњавају санитарно-техничке и хигијенске услове, те да редовно обављају здравствене прегледе у складу са законом којим се уређује заштита становника од заразних болести.

(2) Апартман, кућа за одмор и соба за изнајмљивање мора испуњавати прописане опште и посебне минимално-техничке услове у погледу уређења и опреме, те морају бити категорисани.

(3) Изузетно, у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање може се одступити од општих и посебних минимално-техничких услова, као и од услова за одређивање категорије, уз претходно прибављену сагласност надлежног органа у складу са прописима из области заштите природе и културно-историјског наслеђа.

(4) За пружање услуга исхране и пића у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање потребно је обезбиједити просторију или простор за припрему јела, просторију или простор за услуживање у затвореном простору или на отвореном простору, те простор за чување намирница и пића.

(5) У објектима из става 4. овог члана могу се налазити сопствена или заједничка купатила.

(6) Субјекти из члана 17. ст. 1. и 2. овог закона могу да пружају услуге припремања и услуживања хране и пића само гостима којима пружају и услуге смјештаја.

(7) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије правилником разрађује услове које морају да испуњавају објекти у којима се пружају угоститељске услуге изнајмљивањем апартмана, кућа за одмор и соба за изнајмљивање.

Члан 19.

(1) Угоститељ може пружати угоститељске услуге на селу, односно услуге смјештаја и припремања и услу-

вања хране и пића која су произведена на пољопривредном газдинству из програма сопствене производње, као и остале пратеће услуге, на период до 30 дана.

(2) Под програмом сопствене производње подразумијевају се пољопривредни производи произведени на пољопривредном газдинству, пољопривредни производи произведени на другим пољопривредним газдинствима, као и шумски производи које угоститељ или физичко лице убере, односно дивље животиње које угоститељ или физичко лице улочи или купи од лица која су их убрали или улочили.

(3) Под осталим пратећим услугама из става 1. овог члана сматра се продаја ручно произведених производа, изнајмљивање коња за јахање; лов и риболов; брање гљива, љековитог и шумског биља; берба сезонског воћа и поврћа; убирање љетине; пјешачке руте; промоција локалних и традиционалних производа; продаја ручно произведених производа и остале сличне активности.

(4) Изузетно, услуге из става 1. овог члана може пружати и физичко лице које није регистровано као предузетник, као носилац породичног пољопривредног газдинства, под условом да закључи уговор о пружању услуга са туристичком организацијом, туристичком агенцијом или другим правним лицем које је регистровано за обављање привредне дјелатности.

(5) Услуге из става 1. овог члана могу се пружати у објекту смјештаја за максимално 15 гостију истовремено, а припремање и услуживање хране и пића за максимално 50 гостију истовремено.

(6) Физичко лице из става 4. овог члана дужно је да:

1) видно истакне цијене услуга које пружа и придржава се истакнутих цијена,

2) ако пружа услуге исхране и пића, осигура безбједност хране која је усклађена са посебним прописима из области безбједности хране, утврди нормативе хране и придржава се утврђених норматива,

3) води евиденцију гостију дневно и уредно,

4) дневно и уредно пријављује госта, односно пружену услугу туристичкој организацији, туристичкој агенцији или другом правном лицу које обавља угоститељску или туристичку дјелатност као претежну дјелатност, са којима има закључен уговор, и

5) уговор из става 4. овог члана достави АПИФ-у ради његовог евидентирања.

(7) Туристичка организација, туристичка агенција или друго правно лице које обавља угоститељску или туристичку дјелатност као претежну дјелатност, са којим физичко лице има закључен уговор, дужна је да за пријављене госте и пружену услугу изда прописан рачун.

(8) Министар правилником прописује облик, садржај, мјесто и начин вођења евиденције гостију код физичког лица које пружа угоститељске услуге на селу.

Члан 20.

(1) Пружаоци услуга из члана 19. ст. 1. и 4. овог закона морају да испуњавају санитарно-техничке и хигијенске услове и редовно обављају здравствене прегледе, у складу са законом којим се уређује заштита становништва од заразних болести.

(2) Објекти у којима се пружају угоститељске услуге из члана 19. овог закона морају да испуњавају опште и посебне минимално-техничке услове, као и да буду уређени и опремљени у складу са традиционалним вриједностима поднебља, наслеђем архитектуре и живота на селу или ширег подручја у којем се објекат налази.

(3) Изузетно, објекат у којем се пружају угоститељске услуге на селу може одступити од општих и посебних минималних услова, уз претходно прибављену сагласност надлежног органа у складу са прописима из области заштите природе и културно-историјског наслеђа.

(4) Смјештајне јединице у објекту из става 2. овог члана су собе и апартмани.

(5) У објекту из става 2. овог члана или у оквиру соба и апартмана могу се налазити сопствена или заједничка купатила.

(6) За пружање услуге исхране и пића у објекту из става 2. овог члана потребно је обезбиједити просторију или простор за припрему јела, просторију или простор за услуживање у затвореном простору или на отвореном простору, те простор за чување намирница и пића.

(7) Министар, уз сагласност министра надлежног за послове пољопривреде, здравља, те просторног уређења и екологије, правилником разрађује услове које морају да испуњавају објекти у којима се пружају угоститељске услуге на селу.

Члан 21.

(1) Камповањем, у смислу овог закона, сматра се смјештај и боравак гостију, односно туриста у кампу.

(2) Камповање може да се врши само у организованим камповима, под којима се сматрају кампови који се налазе на подесном, намјенски уређеном и ограђеном земљишту са обезбијеђеним мокрим чвором и простором за одлагање смећа, на којем се гостима изнајмљују простори на отвореном (камп мјесто, камп парцела) за смјештај сопствене или у кампу изнајмљене опреме, а могу се пружати и услуге смјештаја у објектима (кућица у кампу и бунгалов), као и услуге исхране, пића и напитака.

(3) Изузетно, за вријеме одржавања спортске, културно-умјетничке или друге манифестације или у склопу објекта у којем се пружају угоститељске услуге на селу дозвољено је организовање привременог кампа изван кампова из става 2. овог члана, на за то одређеним просторима, при чему камп не мора испуњавати опште минималне услове за изградњу објеката и пратеће инфраструктуре.

(4) Рјешење којим се дозвољава регистрација за обављање дјелатности у привременом кампу садржи и податке о организатору камповања у привременом кампу, вријеме за које се простор или земљиште може користити за камповање, као и обавезе организатора у вези са привременим санитарно-хигијенским објектима.

Члан 22.

(1) Поједине врсте угоститељских услуга могу се обављати у објектима ловно-риболовног туризма.

(2) Угоститељски објекти у ловно-риболовном туризму су објекти за смјештај ловаца и риболоваца.

(3) Према врсти услуга које пружају, угоститељски објекти у ловно-риболовном туризму могу бити:

1) ловачка кућа и

2) ловачка вила.

(4) Угоститељ је, поред обавеза из чл. 28. и 29. овог закона, у објектима за смјештај ловаца и риболоваца обавезан да видно истакне правила, односно услове и начин коришћења ловишта и других услуга ловног туризма.

(5) Министар, уз сагласност министра надлежног за послове пољопривреде и просторног уређења и екологије, правилником разрађује услове за изградњу, уређење и опремање угоститељских објеката у ловно-риболовном туризму.

ГЛАВА IV

КАТЕГОРИЗАЦИЈА УГОСТИТЕЉСКИХ ОБЈЕКТА

Члан 23.

(1) Категоризацијом се угоститељски објекти у оквиру једне врсте разврставају у поједине категорије објеката према карактеру и стандарду услуга које се у њима пружају и према испуњености елемената за одређивање категорије.

(2) Обавезној категоризацији подлијежу угоститељски објекти за смјештај врсте: хотел, мотел, пансион, камп, као и апартман, кућа за одмор и соба за изнајмљивање.

(3) Угоститељски објекти за смјештај разврставају се у категорије, у складу са стандардима прописаним за поје-

дине врсте тих објеката и на основу обавезних и изборних елемената за одређивање категорије.

(4) Обавезни елементи за категоризацију у зависности од врсте угоститељских објеката за смјештај односе се на изглед објекта и положај, обезбијеђеност паркинга и гаража, улаза у објекат и пријемног хола, рецепције, лифта, сале за ручавање/бара, смјештајних јединица, квалитета уређења и опреме смјештајних јединица, као и осталих садржаја, услуга и погодности у угоститељском објекту.

(5) Изборни елементи за категоризацију у зависности од врсте угоститељских објеката за смјештај односе се на додатне садржаје у угоститељском објекту који поспјешују укупну понуду угоститеља и на обезбијеђеност погоднијих услова о питању обавезних елемената за одређивање дате категорије угоститељског објекта.

(6) У поступку категоризације потребно је да угоститељски објекти испуњавају минимално 80% од прописаних обавезних елемената за дату врсту и категорију, уз обавезно испуњавање свих општих и посебних минимално-техничких услова у складу са овим законом.

(7) Угоститељски објекат за смјештај врсте хотел може се разврстати у подврсту и према посебним услугама које се у њему пружају.

(8) Категорија угоститељског објекта означава се одговарајућим бројем звјезда или другим знаковима на стандардној плочи, а подврста хотела се на стандардној плочи означава одговарајућим знаковима за поједину подврсту.

(9) Угоститељ може да почне са обављањем угоститељске дјелатности у угоститељском објекту који се према одредбама чл. 24. и 26. овог закона разврстава у одређену категорију уколико је поднио захтјев за утврђивање категорије Министарству или надлежном органу јединице локалне самоуправе.

(10) Уз захтјев за одређивање категорије угоститељских објеката из чл. 24. и 26. овог закона угоститељ доставља доказ о упису у Регистар пословних субјеката, односно у Регистар предузетника и доказ о уплати средстава за трошкове категоризације.

(11) Министар, уз сагласност министра надлежног за послове, просторног уређења и екологије, правилником прописује:

1) поступак категоризације угоститељских објеката и услове за одређивање категорије, односно поступак и услове за разврставање хотела у подврсте,

2) изглед и садржај стандардних плоча за означавање категорије угоститељског објекта и

3) изглед и садржај стандардних плоча за означавање подврсте угоститељског објекта врсте хотел.

Члан 24.

(1) Категоризацију угоститељских објеката за смјештај врсте: хотел, мотел и пансион врши Министарство.

(2) Угоститељ подноси Министарству захтјев за одређивање категорије угоститељских објеката из става 1. овог члана.

(3) Министар рјешењем именује комисију за категоризацију која спроводи поступак категоризације угоститељских објеката из става 1. овог члана.

(4) Министар, на приједлог комисије за категоризацију, доноси рјешење о разврставању врсте угоститељског објекта у одређену категорију.

(5) Састав комисије из става 3. овог члана, по правилу, одражава равноправну заступљеност полова у складу са законом којим је регулисана равноправност полова.

(6) Ако у поступку категоризације комисија за категоризацију утврди да угоститељ може у кратком року отклонити одступања од тражене категорије, министар може на приједлог комисије за категоризацију донијети привремено рјешење за одређивање категорије којим се угоститељ оставља рок од шест мјесеци за отклањање недостатака.

(7) Рјешење из става 4. овог члана подлијеже ревизији након истека периода од четири године од дана његовог достављања угоститељу.

(8) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку периода из става 7. овог члана.

(9) Рјешења из ст. 4. и 6. овог члана су коначна и против њих није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(10) Министарство води евиденцију категорисаних угоститељских објеката из става 1. овог члана.

Члан 25.

(1) Разврставање угоститељских објеката за смјештај врсте хотел у подврсту врши Министарство на захтјев угоститеља.

(2) Подношење захтјева за одређивање подврсте хотела није обавезно.

(3) Комисија из члана 24. став 3. овог закона спроводи и поступак разврставања угоститељских објеката врсте хотел у подврсте.

(4) Министар, на приједлог Комисије из става 3. овог члана, доноси рјешење којим разврстава угоститељски објекат врсте хотел у подврсту, односно рјешење којим се утврђује испуњеност услова за дату подврсту.

(5) Рјешење којим се утврђује подврста хотела подлијеже ревизији након истека периода од четири године од дана његовог достављања угоститељу.

(6) Ако се у поступку ревизије утврди да хотел не испуњава прописане услове за подврсту, новим рјешењем се укида рјешење о разврставању угоститељског објекта врсте хотел у подврсту.

(7) У случају из става 6. овог члана угоститељ је обавезан да уклони стандардну плочу за означавање подврсте хотела.

(8) Промјена подврсте хотела врши се на начин и по поступку прописаном за одређивање подврсте угоститељског објекта врсте хотел.

(9) Рјешење из ст. 4. и 6. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(10) Угоститељ сноси трошкове одређивања подврсте хотела, а трошкови се плаћају у тренутку подношења захтјева за одређивање подврсте и чине приход буџета Републике Српске.

(11) Издавање стандардних плоча за означавање подврсте хотела врши Министарство.

Члан 26.

(1) Категоризацију угоститељских објеката за смјештај врсте: камп, као и апартмана, куће за одмор, собе за изнајмљивање врши надлежни орган јединице локалне самоуправе.

(2) Угоститељ подноси захтјев за одређивање категорије угоститељских објеката из става 1. овог члана надлежном органу јединице локалне самоуправе.

(3) Начелник општине или градоначелник града рјешењем именује комисију за категоризацију, чији је задатак да спроведе поступак категоризације угоститељских објеката из става 1. овог члана.

(4) Састав комисије из става 3. овог члана, по правилу, одражава равноправну заступљеност полова у складу са законом којим је регулисана равноправност полова.

(5) Руководилац унутрашње организационе јединице надлежног органа јединице локалне самоуправе, на приједлог комисије за категоризацију, доноси рјешење о разврставању врсте угоститељског објекта из става 1. овог члана у одређену категорију.

(6) Ако у поступку категоризације комисија за категоризацију утврди да угоститељ може у кратком року отклонити одступања од тражене категорије, руководилац унутрашње организационе јединице надлежног органа јединице локал-

не самоуправе може, на приједлог комисије за категоризацију, донијети привремено рјешење за одређивање категорије којим се угоститељу оставља рок до шест мјесеци за отклањање недостатака.

(7) Рјешење из става 5. овог члана подлијеже ревизији након истека периода од четири године од дана његовог достављања угоститељу.

(8) Надлежни орган јединице локалне самоуправе по службеној дужности води рачуна о истеку периода из става 7. овог члана.

(9) Против рјешења из ст. 5. и 6. овог члана дозвољена је жалба Министарству у року од 15 дана од дана његовог достављања.

(10) Надлежни орган јединице локалне самоуправе води евиденцију категорисаних објеката из става 1. овог члана.

Члан 27.

(1) Ако се у року који је одређен у рјешењу из члана 24. став 6. и члана 26. став 6. овог закона одступи од прописаних стандарда за категорију угоститељског објекта која је одређена, угоститељ је дужан да у року од осам дана од дана промјене стандарда поднесе захтјев ради утврђивања одговарајуће категорије.

(2) Ако се у поступку ревизије утврди да угоститељски објекат поново испуњава услове за категорију која је одређена рјешењем, угоститељ није обавезан да поднесе захтјев за одређивање категорије, већ му се рјешењем потврђује постојећа категорија угоститељског објекта.

(3) Ако се у поступку ревизије утврди да угоститељски објекат одступа од прописаних услова за категорију угоститељског објекта, новим рјешењем се укида рјешење о утврђивању категорије, а угоститељ је дужан да у року од осам дана од дана пријема наведеног рјешења поднесе захтјев за поновно распоређивање објекта у одговарајућу категорију.

(4) У случају из става 3. овог члана угоститељ је обавезан да уклони стандардну плочу која му је утврђена ранијим рјешењем.

(5) У случају из ст. 1. и 3. овог члана угоститељ је дужан да уз захтјев достави доказ о упису у Регистар пословних субјеката, односно у Регистар предузетника и доказ о уплати средстава за трошкове категоризације.

(6) Промјена категорије угоститељског објекта врши се на начин и по поступку који је прописан за одређивање категорије угоститељског објекта.

(7) Рјешење из ст. 2. и 3. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(8) Против рјешења надлежног органа јединице локалне самоуправе из ст. 2. и 3. овог члана дозвољена је жалба Министарству у року од 15 дана од дана његовог достављања.

(9) Ако се у периоду који је одређен за ревизију промијени угоститељ, нови угоститељ је дужан да у року од осам дана од дана прибављања рјешења надлежног органа поднесе захтјев за измјену рјешења којим је утврђена категорија.

(10) Угоститељ сноси трошкове одређивања категорије угоститељског објекта из чл. 24, 25. и 26. овог закона, који се плаћају у тренутку подношења захтјева за одређивање категорије.

(11) Трошкови категоризације угоститељског објекта из члана 24. овог закона уплаћују се у корист буџета Републике Српске, док се трошкови одређивања категорије угоститељског објекта из члана 26. овог закона уплаћују у корист буџета јединице локалне самоуправе.

(12) Издавање стандардних плоча за означавање врсте и категорије угоститељског објекта врши Министарство за угоститељске објекте из члана 24. овог закона, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе за угоститељске објекте из члана 26. овог закона.

Члан 28.

(1) Министарство, на захтјев угоститеља, утврђује квалитет услуга и стандарде у угоститељским објектима за исхрану и пиће врсте ресторана.

(2) Није обавезно подношење захтјева за утврђивање квалитета услуга и стандарда у угоститељским објектима за исхрану и пиће врсте ресторана.

(3) Министар рјешењем именује Комисију за утврђивање квалитета услуга и стандарда (у даљем тексту: Комисија) у угоститељским објектима за исхрану и пиће врсте ресторана која спроводи поступак утврђивања квалитета и стандарда угоститељских услуга у ресторанима.

(4) Састав комисије из става 3. овог члана, по правилу, одражава равноправну заступљеност полова у складу са законом којим је регулисана равноправност полова.

(5) Процјена квалитета услуга и стандарда угоститељских објеката врсте ресторана врши се на основу прописаних:

- 1) општих критеријума,
- 2) критеријума за уређење и опрему,
- 3) критеријума за особље и услуге и
- 4) критеријума за гастрономску понуду.

(6) Угоститељ подноси захтјев за утврђивање квалитета услуга и стандарда угоститељског објекта из става 1. овог члана Министарству и сноси трошкове поступка који се плаћају у тренутку подношења захтјева, а који се уплаћују у корист буџета Републике Српске.

(7) Министар, на приједлог Комисије, доноси рјешење којим се утврђује квалитет услуга и стандарда у ресторанима.

(8) Рјешење из става 7. овог члана подлијеже ревизији након истека рока од четири године од дана његовог достављања угоститељу.

(9) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 8. овог члана.

(10) Ако се у поступку ревизије утврди да ресторан поново испуњава квалитет услуга и стандарда који су одређени рјешењем, угоститељ није обавезан да поднесе нови захтјев, већ му се рјешењем потврђује постојећи ниво квалитета услуга и стандарда у ресторану.

(11) Ако се у поступку ревизије утврди да ресторан одступа од прописаних квалитета услуга и стандарда, рјешењем се укида претходно издато рјешење о утврђивању квалитета услуга и стандарда.

(12) У случају из става 11. овог члана угоститељ је обавезан да уклони стандардну плочу која му је утврђена ранијим рјешењем.

(13) Рјешење из ст. 7, 10. и 11. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(14) Министарство води евиденцију угоститељских објеката из става 1. овог члана и угоститељу издаје стандардну плочу за означавање квалитета услуга и стандарда угоститељских услуга у ресторану.

(15) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије, правилником прописује поступак утврђивања квалитета услуга и стандарда ресторана и разрађује критеријуме, односно елементе за процјену квалитета услуга и стандарда у ресторанима.

Члан 29.

(1) Рјешење којим се угоститељски објекат разврстава у категорију укида се:

- 1) истеком периода предвиђеног за ревизију,
- 2) ако се у року који је одређен у рјешењу из члана 24. став 6. и члана 26. став 6. овог закона промијени врста угоститељског објекта,

3) ако је у поступку ревизије из члана 27. став 3. овог закона утврђено да објекат не испуњава услове за разврставање у постојећу категорију,

- 4) на захтјев угоститеља,
- 5) ако дође до промјене угоститеља и
- 6) престанком рада угоститеља или његовим брисањем из одговарајућег регистра.

(2) Рјешење о разврставању угоститељских објеката за смјештај врсте хотел у подврсту, поред случаја из члана 25. овог закона, укида се:

- 1) истеком периода предвиђеног за ревизију,
- 2) ако се у периоду који је одређен за ревизију у рјешењу из члана 25. став 5. промијени подврста хотела,
- 3) на захтјев угоститеља,
- 4) ако дође до промјене угоститеља и
- 5) престанком рада угоститеља или његовим брисањем из одговарајућег регистра.

(3) Рјешење о утврђивању квалитета услуга и стандарда у угоститељским објектима за исхрану и пиће врсте ресторани, поред случаја из члана 28. овог закона, укида се:

- 1) истеком периода предвиђеног за ревизију,
- 2) ако се у периоду који је одређен за ревизију у рјешењу из члана 28. став 8. овог закона промијени квалитет услуга и стандарда ресторана,
- 3) на захтјев угоститеља,
- 4) ако дође до промјене угоститеља и
- 5) престанком рада угоститеља или његовим брисањем из одговарајућег регистра.

ГЛАВА V

ОБАВЕЗЕ УГОСТИТЕЉА

Члан 30.

(1) Угоститељ је обавезан да:

- 1) у сваком пословном простору, односно мјесту пословања или на мјесту на којем привремено и повремено пружа угоститељске услуге држи рјешење о регистрацији угоститељске дјелатности,
- 2) на улазу у угоститељски објекат видно истакне пословно име (фирму) и врсту угоститељског објекта,
- 3) на улазу у угоститељски објекат видно истакне распоред радног времена и тог радног времена се придржава у свом пословању,
- 4) у угоститељском објекту одржава просторије и опрему и ниво услуга, сагласно прописаним условима и стандардима,
- 5) истакне цијене хране, пића и напитака на уобичајеним цјеновницима који морају бити доступни корисницима услуга у свако вријеме и да се придржава истакнутих, односно објављених цијена,
- 6) у оквиру угоститељског објекта утврђује и наплаћује исте цијене за пружене услуге домаћим и страним држављанима,
- 7) послује у складу са одредбама овог закона и посебним узансама из области угоститељства који се утврђују у оквиру Привредне коморе Републике Српске и у складу са другим пословним обичајима у угоститељству,
- 8) за извршену услугу изда одговарајући рачун,
- 9) утврди нормативе о утрошку намирница и пића за поједине услуге исхране и пића, које је на захтјев дужан да предочи госту, као и да услуге пружа у одговарајућој количини и према утврђеним нормативима,
- 10) у сваком угоститељском објекту држи и тачно и ажурно води пословну књигу са пратећим евиденцијама о набавци робе и репроматеријала који се користе у сврху пружања угоститељских услуга, са посебним доказима о поријеклу робе,
- 11) врши услуживање пића искључиво у стакленој амбалажи, чиме се искључује могућност коришћења ПЕТ амбалаже (пластична амбалажа),

12) органу управе надлежном за послове статистике, благовремено у роковима који су прописани од стране Републичког завода за статистику достави прописани статистички образац са подацима из евиденције промета и смјештаја и

13) видно истакне забрану продаје, употребе и посљуживања алкохолних пића лицима млађим од 18 година.

(2) Угоститељ не може користити робу за пружање угоститељских услуга за коју не посједује документацију о набавци и која није евидентирана у пословну књигу.

(3) Пословна књига може се водити и у електронској форми у складу са прописима којима се уређује електронско пословање.

(4) Угоститељ је обавезан да држи пословну књигу у сваком угоститељском објекту, односно пословној јединици или издвојеном пословном простору.

(5) Обавеза из става 1. тачка 10) овог члана не односи се на субјекте из члана 19. став 4. овог закона.

(6) Обавеза из става 1. тачка 11) овог члана не односи се на угоститеље који послују у оквиру спортско-рекреативних центара (базени, спортски терени), као и уколико се пружају угоститељске услуге за вријеме организације сајмова, вашара, културних, спортских и других јавних манифестација.

(7) Ако се у угоститељском објекту услужују коктели, за њихову припрему могу се користити пића која нису пакована у стакленој амбалажи.

(8) У оквиру цјеновника угоститељ може приказати и податке о калоријској вриједности хране и пића.

(9) Министар правилником прописује облик, садржај и начин вођења пословне књиге у угоститељским објектима.

Члан 31.

(1) Угоститељ који обавља угоститељску дјелатност у објектима за смјештај, поред обавеза из члана 30. овог закона, дужан је да:

- 1) на улазу у угоститељски објекат видно истакне стандардну плочу са ознаком категорије угоститељског објекта одређену од Министарства, односно надлежног органа јединице локалне самоуправе, као и стандардну плочу са ознаком подврсте хотела коју је одредило Министарство,
- 2) у сваком угоститељском објекту држи и тачно и ажурно води књигу гостију,
- 3) видно истакне цијене услуга смјештаја и износ боравишне таксе у свакој соби и на рецепцији, као и да истакне цијене хране, пића и напитака у цјеновницима,
- 4) се придржава истакнутих, односно на другом мјесту објављених цијена,
- 5) у пропагандним публикацијама угоститељског објекта за смјештај, у јавним гласилима и другим средствима јавног информисања и оглашавања обавезно назначи врсту, подврсту и категорију објекта која му је одређена,
- 6) утврди кућни ред у угоститељском објекту за смјештај, а извод из кућног реда на видном мјесту обавезно истакне у свим смјештајним јединицама,
- 7) органу управе надлежном за послове статистике, благовремено у роковима који су прописани од стране Републичког завода за статистику достави прописани статистички образац са подацима из евиденције промета и смјештаја и
- 8) осигура госте који користе услуге смјештаја од посљедица несрећног случаја.
- (2) У књигу гостију уносе се подаци за домаће држављане, док се подаци за стране држављане уносе у књигу страних гостију у складу са прописима о странцима.
- (3) Књига гостију се може водити и у електронској форми у складу са прописима којима се уређује електронско пословање.
- (4) У књигу гостију, поред осталих података о госту, уписује се и јединствени матични број грађана (ЈМБ) у складу са законом којим се уређује заштита личних пода-

така грађана, док се подаци о страним гостима уписују у складу са прописима о странцима.

(5) Угоститељи који су власници два или више угоститељских објеката у којима се пружају угоститељске услуге из члана 18. овог закона, а која су регистрована или се налазе на различитим адресама могу посједовати заједничку евиденцију из члана 30. став 1. тачка 10) овог закона и става 1. тачка 2) овог члана и заједнички вршити издавање рачуна из члана 30. став 1. тачка 8) овог закона за све објекте у којима се пружају угоститељске услуге.

(6) Министар правилником прописује облик, садржај и начин вођења књиге гостију у угоститељским објектима за смјештај.

Члан 32.

(1) Угоститељ послује током цијеле године или сезонски.

(2) Угоститељ утврђује период пословања из става 1. овог члана за сваки угоститељски објекат и о томе обавјештава надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Члан 33.

(1) Радно вријеме угоститељских објеката може бити:

- 1) прописано радно вријеме;
- 2) посебно радно вријеме, које може бити:
 1. продужено и
 2. скраћено радно вријеме.

(2) Прописано радно вријеме је радно вријеме одређено одлуком надлежног органа јединице локалне самоуправе и односи се на одређивање радног времена за све угоститељске објекте који послују на подручју јединице локалне самоуправе.

(3) Посебно радно вријеме је радно вријеме које је различито од прописаног радног времена и може бити продужено или скраћено и одређује се у сваком појединачном случају у односу на посебни угоститељски објекат и у зависности од испуњености услова за продужено или скраћено радно вријеме.

(4) Прописано радно вријеме одређује се према следећим критеријумима:

- 1) угоститељски објекти за смјештај могу радити у неограниченом радном времену,
- 2) угоститељски објекти могу у неограниченом радном времену пружати кетеринг услуге,
- 3) угоститељски објекти који су смјештени на аутобуским, железничким станицама, аеродромима и слично могу радити у неограниченом радном времену,
- 4) у љетном периоду радно вријеме угоститељских објеката може се продужити за најмање један сат,

5) радно вријеме угоститељских објеката може се продужити у дане викенда (петак и субота) за најмање један сат,

6) за вријеме љетне или зимске туристичке сезоне јединице локалне самоуправе у којима је изражена љетна или зимска туристичка сезона могу одредити дуже радно вријеме угоститељских објеката у трајању од најмање један сат у току трајања сезоне и

7) радно вријеме угоститељских објеката може се одредити у зависности од локације угоститељског објекта (стамбене зоне, мјеста ван насеља), тако да угоститељски објекти који се налазе ван зоне становања могу радити у дужем радном времену.

(5) Надлежни орган јединице локалне самоуправе рјешењем утврђује рад угоститеља у посебном и скраћеном радном времену.

(6) Критеријуми за рад у продуженом радном времену су:

1) налаз и мишљење овлашћене стручне организације за мјерење нивоа буке којим се потврђује да су у угоститељском објекту спроведене мјере за заштиту од буке и да се угоститељ придржава прописаног нивоа буке уколико се

објекат налази у пословно-стамбеној згради колективног становања, односно у насељу са индивидуалним стамбеним јединицама или у близини здравствене установе за смјештај пацијената,

2) препорука туристичке организације која је надлежна за туристичку промоцију мјеста у којем се налази угоститељски објекат, чиме се потврђује његов значај у укупној туристичко-угоститељској понуди јединице локалне самоуправе утврђен на основу пружања квалитетне угоститељске услуге у периоду не краћем од годину дана од дана издавања препоруке, и

3) прибављање доказа да угоститељ није правоснажно кажњен изрицањем прекршајног налога или доношењем правоснажног рјешења надлежног суда за прекршај због прекорачења радног времена, односно због нарушавања јавног реда и мира у угоститељском објекту за који се тражи продужено радно вријеме, и то у периоду од шест мјесеци прије подношења захтјева за рад у продуженом радном времену.

(7) Критеријуми за рад у скраћеном радном времену су:

1) ако је током године, угоститељ најмање два пута кажњен изрицањем прекршајног налога или правоснажног рјешења надлежног суда за прекршаје због прекорачења радног времена, односно ако је, током године, угоститељ најмање једном кажњен изрицањем прекршајног налога или правоснажног рјешења надлежног суда за прекршаје због ремећења јавног реда и мира у угоститељском објекту и прекорачења дозвољеног нивоа буке и

2) ако је угоститељски објекат дио пословно-стамбене зграде колективног становања или се налази у насељу за индивидуално становање, односно близини здравствене установе за смјештај пацијената, а у објекту или у његовој непосредној близини се учестало ремети јавни ред и мир о чему постоје записници о извршеном инспекцијском прегледу надлежних органа о прекорачењу радног времена и прекорачењу дозвољеног нивоа буке.

(8) Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) уредбом разрађује критеријуме за одређивање прописаног и посебног радног времена у угоститељским објектима.

(9) На основу критеријума из става 8. овог члана, надлежни орган јединице локалне самоуправе доноси одлуку којом одређује радно вријеме угоститеља.

(10) Радно вријеме угоститељских објеката затвореног типа одређују институције, установе и привредна друштва у оквиру којих се поменути угоститељски објекти налазе.

(11) Радно вријеме угоститељских објеката који послују у објектима у којима се приређују игре на срећу одређује се у складу са одлуком из става 9. овог члана.

(12) Изузетно од става 11. овог члана угоститељске услуге у објектима у којима се приређују игре у казинима могу се пружати током радног времена казина.

Члан 34.

(1) Министарство води посебну евиденцију о угоститељима, која садржи податке о угоститељима који се региструју и који се евидентирају.

(2) Министарство по службеној дужности од АПИФ-а прибавља податке о регистрованим угоститељима ради уноса тих података у евиденцију о угоститељству.

(3) Сви подаци и информације који се прикупљају, обрађују и евидентирају у угоститељству морају бити разврстани и приказани по полу, у складу са законом којим је регулисана равноправност полова.

(4) АПИФ води Регистар физичких лица која пружају угоститељске услуге на селу, као и пружалаца услуга у апартманима, кућама за одмор и собама за изнајмљивање.

(5) АПИФ физичким лицима из чл. 17. и 19. овог закона издаје потврду о евидентирању уговора о пружању услуга у регистру из става 4. овог члана.

(6) Министар правилником прописује облик и садржај захтјева за издавање потврде о евидентирању уговора о пружању услуга.

Члан 35.

(1) У угоститељским објектима забрањено је вршити продају и услуживање алкохолних пића лицима млађим од 18 година.

(2) Забрањено је лицу млађем од 18 година да купи или употреби (конзумира) алкохолно пиће у угоститељском објекту.

(3) Угоститељ или запослено лице код угоститеља обавезно је да одбије продају алкохолног пића или да пружи угоститељску услугу услуживањем алкохолног пића лицу за које посумња да је млађе од 18 година.

(4) Уколико лице из става 3. овог члана угоститељу или запосленом лицу код угоститеља добровољно докаже да је старије од 18 година давањем на увид личног документа, угоститељ или запослено лице код угоститеља може том лицу продати алкохолно пиће или пружити одговарајућу угоститељску услугу.

(5) Влада уредбом разрађује услове за забрану продаје, употребе и услуживања алкохолних пића лицима млађим од 18 година у угоститељским објектима.

Члан 36.

(1) У пословању са храном у свим фазама припремања јела, производње и услуживања хране, угоститељи који имају кухињу као посебан минимално-технички услов за обављање угоститељске дјелатности обавезни су да обезбиједје системско спровођење општих и специфичних услова хигијене хране, у складу са прописима из области здравствене исправности хране, као и прописом из области заштите становништва од заразних болести.

(2) Угоститељи су дужни да успоставе и спроведу редовне контроле хигијенских услова припремања хране у сваком угоститељском објекту из става 1. овог члана, спровођењем превентивног поступка самоконтроле, у складу са Принципима система анализе опасности и критичних контролних тачака (хасап стандард), а у складу са законом којим је уређена област производње, прераде, складиштења и дистрибуције хране, као и да врше контролу микробиолошке чистоће у складу са посебним прописом из области заштите становништва од заразних болести.

ГЛАВА VI
НАДЗОР

Члан 37.

(1) Надзор над примјеном одредаба овог закона и прописа донесених на основу овог закона врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем одредаба овог закона врши Републичка управа за инспекцијске послове и посебне организационе јединице за обављање инспекцијских послова у градској, односно општинској управи јединица локалне самоуправе путем тржишног инспектора, инспектора за храну, здравственог инспектора, те урбанистичко-грађевинског и еколошког инспектора.

(3) Инспекцијски надзор над примјеном овог закона у дијелу којим се уређује радно вријеме угоститељских објеката врши комунална полиција, у складу са посебним прописима.

(4) Надзор над забраном продаје, употребе и послуживања алкохолних пића лицима млађим од 18 година спроводе полицијски службеници министарства надлежног за унутрашње послове.

(5) Тржишни инспектор у поступку инспекцијске контроле над примјеном овог закона надлежан је да контролише категоризацију угоститељског објекта, испуњеност појединих општих и посебних минимално-техничких услова и стандарда за рад у угоститељским објектима, начин рада угоститеља, истицање фирме и радног времена, вођење прописане евиденције, односно пословне књиге у угоститељству и књиге гостију, нормативе, истицање и придржавање објављених цијена услуга, издавање рачуна, закључивање уговора о пружању услуга из члана 17. став 3. и члана 19. став 4. овог закона, услове за запослена лица код угоститеља и остале обавезе угоститеља из чл. 30. и 31. овог закона.

(6) Инспектор за храну врши надзор над санитарно-техничким и хигијенским условима просторија, опреме и средстава за чување, превоз, припрему и услуживање хране и помоћних просторија за запослена лица која раде са храном, као и надзор над безбједношћу хране.

(7) Здравствени инспектор врши надзор над санитарно-техничким и хигијенским условима у угоститељским објектима, осим у просторијама у којима надзор обавља инспектор за храну.

Члан 38.

(1) Ако у вршењу инспекцијског надзора над примјеном одредаба овог закона или прописа донесених за његово спровођење, тржишни инспектор утврди да закон није примјенљив или је неправилно примјенљив, односно да угоститељ или физичко лице нису поступили по обавезама из овог закона, поред општих овлашћења прописаних посебним законом, дужан је да донесе рјешење којим се налаже отклањање утврђених неправилности и да одреди рок за њихово отклањање.

(2) Ако недостаци и неправилности из става 1. овог члана угрожавају здравље и живот гостију или запосленог особља код угоститеља, тржишни инспектор ће усменим рјешењем у записнику забранити обављање угоститељске дјелатности у угоститељском објекту, односно пружање осталих угоститељских услуга у објекту у којем су утврђени недостаци и неправилности док се утврђени недостаци и неправилности не отклоне.

(3) Тржишни инспектор дужан је да донесе рјешење о забрани обављања угоститељске дјелатности и пружања појединих угоститељских услуга, ако се утврђене неправилности у предвиђеном року не отклоне.

(4) Забрана из става 3. овог члана траје до отклањања неправилности које су проузроковале забрану.

(5) У вршењу инспекцијског надзора сви инспектори овлашћени посебним законом којим се уређује рад инспекцијских служби овлашћени су и дужни да изрекну мјеру забране обављања угоститељске дјелатности до отклањања неправилности ако:

1) угоститељ обавља угоститељску дјелатност без рјешења надлежног органа којим је одобрено обављање угоститељске дјелатности или у супротности са рјешењем надлежног органа и

2) физичко лице из чл. 17. и 19. овог закона пружа угоститељске услуге без закљученог уговора.

Члан 39.

(1) У вршењу инспекцијског надзора тржишни инспектор дужан је и да одузме, односно заплијени робу намијењену пружању угоститељских услуга, уз обавезно доношење рјешења када:

1) се роба продаје и користи за пружање угоститељских услуга без прописане документације о њеном поријеклу,

2) роба служи за пружање угоститељских услуга од лица које није регистровано за обављање угоститељске дјелатности,

3) се роба користи за обављање угоститељских за коју угоститељ не посједује документацију о набавци и која није евидентирана у пословну књигу,

4) се роба користи за обављање угоститељских услуга, а није усаглашена са прописаним и декларисаним захтјевима, и

5) роба која се продаје и користи за пружање угоститељских услуга представља опасност за живот и здравље консумента услуга.

(2) Ако у поступку инспекцијског надзора тржишни инспектор утврди да је за пружене услуге зарачуната или наплаћена виша цијена од утврђене, а угоститељ, односно физичко лице одбије да врати више наплаћени износ, рјешењем ће наредити враћање више наплаћеног износа оштећеном купцу.

Члан 40.

(1) У вршењу инспекцијског надзора тржишни инспектор је овлашћен и дужан да привремено затвори угоститељски објекат, односно објекат у којем се пружају поједине угоститељске услуге и донесе рјешење ако:

1) физичко лице из чл. 17. и 19. овог закона пружа угоститељске услуге у објектима, односно просторијама у којима не испуњава опште минимално-техничке и друге законом прописане услове,

2) угоститељ обавља угоститељску дјелатност или пружа остале угоститељске услуге у угоститељском објекту који не испуњава прописане опште минимално-техничке и друге законом прописане услове за обављање угоститељске дјелатности,

3) угоститељ или физичко лице послује без одређене категорије у угоститељском објекту који се према одредбама овог закона разврстава у категорију, односно уколико није поднио захтјев за утврђивање категорије, и

4) ако се инспектору онемогући вршење послова инспекцијског надзора.

(2) У вршењу инспекцијског надзора здравствени инспектор је, поред општих овлашћења утврђених посебним законом, овлашћен и дужан да привремено затвори објекат у којем угоститељ или физичко лице пружају угоститељске услуге у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање, односно угоститељске услуге на селу, ако лица која пружају те услуге не испуњавају здравствене услове, нити редовно обављају здравствене прегледе у складу са законом којим се уређује здравствена заштита.

(3) У вршењу инспекцијског надзора у угоститељским објектима, инспектор за храну је, поред општих овлашћења утврђених посебним законом, овлашћен и дужан да нареди повлачење из промета хране која није безбједна, да нареди уништавање хране која није безбједна на прописан начин, да нареди отклањање недостатака и неправилности у објектима који се баве прерадом и прометом хране, да нареди отклањање недостатака ако су недостаци такве природе да утичу на безбједност и квалитет хране и да забрани употребу објеката, просторија, простора, уређаја и опреме и превозних средстава у случају када не испуњавају прописане услове.

(4) У случају затварања угоститељског објекта надлежни инспектор из ст. 1, 2. и 3. овог члана дужан је да га запечати.

(5) О затварању угоститељског објекта надлежни инспектор из ст. 1, 2. и 3. овог члана дужан је да сачини записник и у року од 48 часова од часа затварања угоститељског објекта, донесе рјешење против кога се може изјавити жалба Министарству у року од 15 дана од дана његовог достављања.

(6) Уколико се у угоститељском објекту налазе лако кварљиве намирнице, угоститељ је дужан да у писаној форми, у року од 24 часа од часа затварања угоститељског објекта, поднесе захтјев надлежном инспектору за отварање угоститељског објекта и у присуству инспектора изнијеће се намјернице, а након тога ће се угоститељски објекат поново затворити.

Члан 41.

Испуњеност услова из члана 8. ст. 1. и 4. овог закона провјерава надлежна инспекција у редовном инспекцијском прегледу, а најкасније у року прописаном законом којим се уређује пословање привредних друштва и законом којим се уређује обављање занатско-предузетничке дјелатности.

Члан 42.

(1) У погледу правила поступка инспекцијског надзора, период трајања управних мјера инспектора, осталих овлашћења тржишног инспектора, као и жалбеног поступка, примјењују се одговарајуће одредбе закона којим се уређује област инспекција у Републици Српској.

(2) Против рјешења тржишног инспектора може се изјавити жалба Министарству у року од осам дана од дана његовог достављања.

(3) Жалба против рјешења инспектора не одгађа његово извршење.

ГЛАВА VII

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 43.

(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 12.000 КМ казниће се за прекршај угоститељ као привредно друштво ако обавља угоститељску дјелатност без рјешења надлежног органа (члан 5. став 1. и члан 8. став 2).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 1.000 КМ до 4.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се угоститељ као предузетник новчаном казном од 2.000 КМ до 8.000 КМ (члан 8. став 3).

Члан 44.

(1) Новчаном казном од 2.000 КМ до 8.000 КМ казниће се за прекршај угоститељ као привредно друштво ако:

1) је угоститељски објекат смјештен у објекту који је проглашен културно-историјским спомеником или непокретним културним добром, а за одступања од општих и посебних минималних услова из овог закона не прибави сагласност органа надлежног за заштиту културно-историјских добара (члан 6. став 6),

2) у оквиру једног угоститељског објекта обавља угоститељску дјелатност за више врста угоститељских објеката из члана 13. овог закона, а не испуњава услове прописане овим законом и прописима донесеним по основу овог закона за сваку врсту угоститељског објекта (члан 6. став 8),

3) обавља угоститељску дјелатност у кампу без посједовања рјешења за обављање те дјелатности (члан 21, а у вези са чланом 8. ст. 2. и 3),

4) пружа угоститељске услуге у објектима ловно-риболовног туризма без прибављеног рјешења из члана 22, а у вези са чланом 8. ст. 2. и 3. овог закона,

5) почне са обављањем угоститељске дјелатности у угоститељском објекту који се разврстава у одређену категорију, а не поднесе захтјев за утврђивање категорије Министарству или надлежном органу јединице локалне самоуправе (члан 23. став 9) и

6) не осигура госте од посљедица несрећног случаја (члан 31. став 1. тачка 8).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 800 КМ до 3.200 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се угоститељ као предузетник новчаном казном од 1.500 КМ до 6.000 КМ.

Члан 45.

(1) Новчаном казном од 1.500 КМ до 6.000 КМ казниће се за прекршај угоститељ као привредно друштво ако:

1) обавља угоститељску дјелатност у објекту у којем, у зависности од врсте, нису обезбијеђене просторије и простор за припрему и обраду хране, просторије и простор за услуживање гостију, просторије за личну хигијену гостију, помоћне просторије и просторе и смјештајне јединице, а ако не испуњава услове прописане законом из области планирања и пројектовања објеката за лица са умањеним тјелесним способностима (члан 6. ст. 4. и 5),

2) обавља угоститељску дјелатност на јавним површинама или љетним и зимским баштама, а не испуњава услове у погледу изградње и уређења таквих простора (члан 7. став 4),

3) пружа кетеринг услуге без уговора са наручиоцем услуга (члан 14. став 2),

4) угоститељски објекти за исхрану и пиће врсте ресторана пружају професионалну кетеринг услугу, а не испуњавају прописане услове за кетеринг (члан 14. став 3),

5) пружа угоститељске услуге изван угоститељског објекта супротно одредбама члана 15. овог закона,

6) пружа услуге смјештаја, исхране и пића у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање супротно одредбама члана 17. ст. 1. и 2. овог закона,

7) пружа угоститељске услуге на селу супротно одредбама члана 19. став 1. овог закона,

8) камповање не врши у организованим камповима који испуњавају услове из члана 21. став 2. овог закона,

9) обавља угоститељску дјелатност у објектима који подлијежу обавезној категоризацији, а не поднесе захтјев за утврђивање категорије (члан 24. став 2, члан 26. став 2. и члан 27. ст. 1. и 3),

10) на улазу у угоститељски објекат видно не истакне пословно име и врсту објекта (члан 30. став 1. тачка 2),

11) на улазу у угоститељски објекат не истакне распоред радног времена и не придржава се тог радног времена у свом пословању (члан 30. став 1. тачка 3),

12) у угоститељском објекту не одржава просторије и опрему и ниво услуга сагласно прописаним условима (члан 30. став 1. тачка 4),

13) приликом обављања угоститељске дјелатности наплаћује различите цијене за домаће и стране држављане (члан 30. став 1. тачка 6),

14) за сваку извршену услугу не изда одговарајући рачун (члан 30. став 1. тачка 8),

15) не држи пословну књигу (члан 30. став 1. тачка 10), односно не држи пословну књигу у сваком угоститељском објекту, односно пословној јединици или издвојеном пословном простору (члан 30. став 4),

16) врши услуживање пића у пластичној ПЕТ амбалажи (члан 30. став 1. тачка 11),

17) у сваком угоститељском објекту не држи књигу гостију (члан 31. став 1. тачка 2) и

18) врши продају и услуживање алкохолних пића лицима млађим од 18 година (члан 35).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 700 КМ до 2.800 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се угоститељ као предузетник новчаном казном од 1.000 КМ до 4.000 КМ.

Члан 46.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 4.000 КМ казниће се за прекршај угоститељ као привредно друштво ако:

1) пружа угоститељске услуге у покретном објекту супротно одредбама члана 16. овог закона,

2) пружа угоститељске услуге на селу и услуге у апартману, кући за одмор, соби за изнајмљивање без рјешења надлежног органа (члан 17. став 1. и члан 19. став 1, а у вези са чланом 8. ст. 2. и 3),

3) не уклони стандардну плочу (члан 25. став 7, члан 27. став 4. и члан 28. став 12),

4) не води ажурно и тачно пословну књигу (члан 30. став 1. тачка 10),

5) органу управе надлежном за послове статистике, благовремено у роковима који су прописани од стране Републичког завода за статистику не достави прописани статистички образац са подацима из евиденције промета и смјештаја (члан 30. став 1. тачка 12. и члан 31. став 1. тачка 7),

6) видно не истакне забрану продаје, употребе и послуживања алкохолних пића лицима млађим од 18 година (члан 30. став 1. тачка 13),

7) на улазу у угоститељски објекат не истакне видно стандардну плочу са ознаком категорије угоститељског објекта коју је одредило Министарство, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе, као и стандардну плочу са ознаком подврсте хотела коју је одредило Министарство (члан 31. став 1. тачка 1),

8) се не придржава истакнутих, односно објављених цијена (члан 30. став 1. тачка 5) и члан 31. став 1. тачка 4),

9) у пропагандним публикацијама угоститељског објекта за смјештај, у јавним гласилима и другим средствима јавног информисања и оглашавања не назначи врсту, подврсту и категорију објекта која му је одређена (члан 31. став 1. тачка 5) и

10) не утврди кућни ред у угоститељском објекту за смјештај (члан 31. став 1. тачка 6).

(2) Новчаном казном од 800 КМ до 3.200 КМ казниће се угоститељ као предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

(3) Новчаном казном од 500 КМ до 2.000 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршај из става 1. овог члана.

Члан 47.

(1) Новчаном казном од 800 КМ до 3.200 КМ казниће се за прекршај угоститељ као привредно друштво ако:

1) обавља угоститељску дјелатност без испуњености општих минимално-техничких услова у погледу уређаја, опреме, обезбјеђења електричне енергије, водоснабдијевања, збрињавања отпада, освјетљења објекта, гријања, вентилације и звучне изолације објекта, противпожарних услова, заштите на раду, заштите од пожара, заштите од буке, санитарно-хигијенских услова (члан 6. став 2. и члан 8. став 1),

2) у угоститељском објекту обавља дјелатност трговине на мало дуваном и прерађевинама од дувана, трговине на мало штампом, сувенирима, производима из програма сопствене производње и домаће радиности, а не испуњава услове одређене посебним прописима из области трговине (члан 7. став 1),

3) запосли лице које непосредно услужује госте (конобар), а које не испуњава посебне услове по питању стручног звања из члана 9. овог закона,

4) пружа кетеринг услугу супротно одредбама члана 14. овог закона,

5) пружа услуге смјештаја и исхране гостима у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање без испуњености санитарно-техничких и хигијенских услова и обављених здравствених прегледа, без испуњености општих и посебних минимално-техничких услова у погледу уређења и опреме и без утврђене категорије (члан 18. ст. 1. и 2),

6) у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање одступи од општих и посебних минимално-техничких услова, као и од услова за одређивање категорије, без претходно прибављене сагласности надлежног органа у складу са прописима из области заштите природе и културно-историјског наслеђа (члан 18. став 3),

7) пружа угоститељске услуге на селу супротно одредбама члана 19. став 5. овог закона,

8) пружа угоститељске услуге на селу, а не испуњава опште и посебне минимално-техничке услове (члан 20. став 2),

9) пружа угоститељске услуге на селу без испуњености здравствених услова и обављених здравствених прегледа или у објекту који одступи од општих и посебних минимално-техничких услова, без претходно прибављене сагласности надлежног органа у складу са прописима из области заштите природе и културно-историјског наслеђа (члан 20. ст. 1. и 3),

10) обавља угоститељску дјелатност супротно одредбама члана 22. став 4. овог закона,

11) не поднесе захтјев ради утврђивања одговарајуће категорије у складу са чланом 27. став 9. овог закона,

12) у сваком пословном простору, односно мјесту пословања или на мјесту на којем привремено и повремено пружа угоститељске услуге не држи рјешење о регистрацији угоститељске дјелатности (члан 30. став 1. тачка 1),

13) не истакне цијене хране, пића и напитака на уобичајеним цјеновницима, односно видно не истакне цијене услуга смјештаја и износ боравишне таксе у свакој соби и на рецепцији (члан 30. став 1. тачка 5. и члан 31. став 1. тачка 3),

14) користи робу за пружање угоститељских услуга за коју не поседује документацију о набавци, односно која није евидентирана у пословној књизи (члан 30. став 2),

15) не утврди нормативе о утрошку намирница и пића за поједине услуге исхране и пића и не пружа услуге у одговарајућој количини и према утврђеним нормативима (члан 30. став 1. тачка 9),

16) у сваком угоститељском објекту не држи и ажурно и тачно не води књигу гостију (члан 31. став 1. тачка 2) и

17) извод из кућног реда не истакне на видном мјесту у свим смјештајним јединицама (члан 31. став 1. тачка 6).

(2) Новчаном казном од 600 КМ до 2.400 КМ казниће се угоститељ као предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

(3) Новчаном казном од 300 КМ до 1.200 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршај из става 1. овог члана.

Члан 48.

(1) Новчаном казном од 500 КМ до 2.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) објекти, односно просторије, уређаји и опрема у којима се пружају угоститељске услуге, као и лица која пружају услуге не испуњавају санитарно-техничке и хигијенске услове прописане за угоститељски објекат, у дијелу простора у којем се те услуге пружају (члан 4. став 2),

2) пружа услуге смјештаја, исхране и пића супротно одредбама члана 5. став 3. овог закона,

3) пружа услуге смјештаја и исхране трећим лицима супротно одредбама члана 12. овог закона,

4) за пријављене госте и пружену услугу не изда прописан рачун (члан 17. став 5. и члан 19. став 7) и

5) услуге припремања и услуживања хране и пића не пружа само гостима којима пружају и услуге смјештаја (члан 18. став 6).

(2) Новчаном казном од 350 КМ до 1.400 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) тржишној инспекцији јединице локалне самоуправе не достави обавјештење о започињању пружања угоститељских услуга из члана 4. став 3. овог закона и

2) обавља угоститељску дјелатност без уписа у одговарајући регистар (члан 5. став 4).

(3) Новчаном казном од 250 КМ до 1.000 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршај из става 1. овог члана, а новчаном казном од 200 КМ до 800 КМ за прекршај из става 2. овог члана.

Члан 49.

(1) Новчаном казном од 500 КМ до 2.000 КМ казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) пружа угоститељске услуге у апартману, кући за одмор, соби за изнајмљивање и угоститељске услуге на селу без закљученог уговора у складу са чланом 17. став 3. и чланом 19. став 4. овог закона,

2) пружа угоститељске услуге у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање и угоститељске услуге на селу, а не испуњава прописане опште и посебне минимално-техничке услове из члана 18. став 2. и члана 20. став 2. овог закона, и

3) поступи супротно одредбама члана 19. став 5. овог закона.

(2) Новчаном казном од 300 КМ до 1.200 КМ казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) пружа услуге смјештаја, исхране и пића у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање супротно одредбама члана 17. ст. 1. и 2. овог закона,

2) услуге припремања и услуживања хране и пића не пружа само гостима којима пружају и услуге смјештаја (члан 18. став 6),

3) поступи супротно одредбама члана 17. став 4. и члана 19. став 6. овог закона,

4) пружа угоститељске услуге смјештаја и исхране гостима у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање без утврђене категорије и без испуњености санитарно-техничких и хигијенских услова и редовно обављених здравствених прегледа (члан 18. ст. 1. и 2),

5) у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање одступи од општих и посебних минимално-техничких услова, као и од услова за одређивање категорије, без претходно прибављене сагласности надлежног органа у складу са прописима из области заштите природе и културно-историјског наслеђа (члан 18. став 3),

6) пружа угоститељске услуге на селу супротно одредбама члана 19. став 1. овог закона и

7) пружа угоститељске услуге на селу без испуњености санитарно-техничких и хигијенских услова и обављених здравствених прегледа или у објекту који одступи од општих и посебних минимално-техничких услова, без претходно прибављене сагласности надлежног органа у складу са прописима из области заштите природе и културно-историјског наслеђа (члан 20. ст. 1. и 3).

Члан 50.

Новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се одговорно лице у надлежном органу јединице локалне самоуправе које приликом издавања рјешења о регистрацији предузетника, односно рјешења којим се одобрава обављање угоститељске дјелатности поступи супротно одредбама члана 11. став 1. овог закона.

Члан 51.

(1) За учињене прекршаје из чл. 43. и 44. овог закона које је починио исти угоститељ, у истом угоститељском објекту други пут у року од двије године од дана правоснажности првог рјешења о прекршају, поред новчане казне, изрећи ће се и заштитна мјера забране обављања угоститељске дјелатности у том објекту у трајању од 90 дана до шест мјесеци.

(2) За учињени прекршај из члана 45. став 1. тачка 18) овог закона, поред новчане казне, може се изрећи и заштитна мјера одузимања предмета.

(3) За учињене прекршаје из члана 45. овог закона које је починио исти угоститељ, у истом угоститељском објекту трећи пут у року од двије године од дана правоснажности првог рјешења о прекршају, поред новчане казне, изрећи ће се и заштитна мјера забране обављања угоститељске дјелатности у том објекту у трајању од 90 дана.

ГЛАВА VIII

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 52.

(1) Угоститељи који обављају угоститељску дјелатност ускладиће своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана његовог ступања на снагу, осим ако овим законом није другачије прописано.

(2) Лица која у моменту ступања на снагу овог закона обављају послове конобара, а не испуњавају услове по питању стручне спреме из члана 9. став 1. овог закона дужна су да у року од двије године од дана ступања на снагу овог закона изврше преквалификацију или да заврше јавно-важећи програм за оспособљавање конобара у складу са законом који прописује образовање одраслих.

(3) Пружаоци услуга у сеоском домаћинству и пружаоци угоститељских услуга у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање који су регистровани у АПИФ-у настављају са пружањем својих услуга по ступању на снагу овог закона.

(4) Субјекти из става 3. овог члана дужни су да уговор из члана 17. став 3. и члана 19. став 4. овог закона доставе АПИФ-у у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(5) Подаци из Регистра сеоских домаћинстава и пружалаца угоститељских услуга у апартманима, кућама за одмор и собама за изнајмљивање пренијеће се у Регистар физичких лица која пружају угоститељске услуге на селу, као и пружалаца услуга у апартманима, кућама за одмор и собама за изнајмљивање најкасније у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 53.

Поступци започети по прописима важећим до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по тим прописима.

Члан 54.

Влада ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети:

1) Уредбу о критеријумима за одређивање радног времена угоститељских објеката (члан 33. став 8) и

2) Уредбу о забрани продаје, употребе и услуживања алкохолних пића лицима млађим од 18 година у угоститељским објектима (члан 35. став 5).

Члан 55.

(1) Министар ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети следеће подзаконске акте:

1) Правилник о разврставању угоститељских објеката и условима у погледу простора, уређаја и опреме угоститељских објеката (члан 8. став 9),

2) Правилник о условима за обављање угоститељске дјелатности изван угоститељског објекта (члан 15. став 5),

3) Правилник о условима и начину пружања угоститељских услуга у покретним угоститељским објектима (члан 16. став 5),

4) Правилник о облику, садржају, мјесту и начину вођења евиденције гостију код физичког лица које пружа угоститељске услуге у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање (члан 17. став 6),

5) Правилник о условима за пружање угоститељских услуга у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање (члан 18. став 7),

6) Правилник о облику, садржају, мјесту и начину вођења евиденције гостију код физичког лица које пружа угоститељске услуге у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање (члан 19. став 8),

7) Правилник о условима за пружање угоститељских услуга у објекту сеоског туризма (члан 20. став 7),

8) Правилник о условима за пружање услуга смјештаја у угоститељским објектима ловно-риболовног туризма (члан 22. став 5),

9) Правилник о поступку категоризације угоститељских објеката и условима за одређивање категорије, односно о поступку и условима за разврставање хотела у подврсте (члан 23. став 11. тачка 1),

10) Правилник о изгледу и садржају стандардних плоча за означавање категорије угоститељског објекта и стандардних плоча за означавање подврсте угоститељског објекта врсте хотел (члан 23. 11. т. 2. и 3),

11) Правилник о критеријумима за процјену квалитета услуга и стандарда ресторана и о поступку процјене квалитета услуга и стандарда ресторана (члан 28. став 15),

12) Правилник о облику, садржају и начину вођења пословне књиге у угоститељским објектима (члан 30. став 9) и

13) Правилник о облику, садржају и начину вођења књиге гостију у угоститељским објектима за смјештај (члан 31. став 6).

(2) Министар ће у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети Правилник о облику и садржају захтјева за издавање потврде о евидентирању уговора о пружању услуга (члан 34. став 6).

Члан 56.

До доношења подзаконских аката на основу овог закона примјењују се подзаконски акти донесени на основу Закона о угоститељству ("Службени гласник Републике Српске", бр. 15/10, 57/12 и 67/13), ако нису у супротности са овим законом.

Члан 57.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети одлуку из члана 7. став 5. овог закона.

Члан 58.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о угоститељству ("Службени гласник Републике Српске", бр. 15/10, 57/12 и 67/13).

Члан 59.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-458/17
27. априла 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

734

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 2. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2017. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 116/16), Влада Републике Српске, на 122. сједници, одржаној 26.4.2017. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност на План утрошка средстава Републичком јавном тужилаштву, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала (организациони код 10260002), за период од 1.1. до 30.4.2017. године, на позицији: 511300 - издаци за набавку постројења и опреме, у износу од 60.000,00 КМ, за набавку службеног путничког возила.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и Републичко јавно тужилаштво, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1031/17
26. априла 2017. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

735

На основу члана 14. Закона о експропријацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 112/06, 37/07, 66/08, 110/08 и 79/15) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 122. сједници, одржаној 26.4.2017. године, д о н о с и